

אליעזר כהן

לתור מנוחה

עד כמעט שאפל וזה עוד מעט,
מדשדש שם בפרוזדור הארוך שהיה ביתו
ושב לאחוריו
מקבוצת מכתביו נשלף העט
עוד יש להגיה צנאת אבא
והעט מתנשף
אזול עוד מעט
הנשיקה תבא

מה מרימו ממשיכו
בפרוזדור הארוך שהיה ביתו
מבקיע תוכי דלת-רשת, אל בין
שיח הדסים מכי-חיים
ריחניים
מונעים נשמה מלפרץ
בריצה ברחיפה בנשיפה
לאבעה
קורע במטה זקנו בים תלמידיו של מחר
של אתמול
בדווי גדול כורע, נמתח
מקיף בידיו כפות רעודות של
דקל צדיק בתמר
ויפרח.

י"ט כסלו התשנ"ו

לעילוי נשמת האדם הגדול בענקים מ"ר
הרב משה צבי נריה, שמכפר הרא"ה, מקום
חייו ופטירתו, הפיץ לנו אורותיו.
כי הולך האדם אל בית-עולמו
לתור לעצמו
מנוחה.
מנתק ביד חלושה עקשנית מסכה
של חמצן ואינפוזיה, חלוק
החולים מתקלף מן הגוף הדאוב
והולך האדם אל בית שחי בו
אולי הפעם אחרונה נכונה
המנוחה הימנית הזו
בבית שחי בו
שבו נולדו רעיוניו ובניו
ששירים של אמנה הקצו פנותיו
שספרים בחיים רחשו מכתליו
שבו נזדקן עם ביתו, ושב.
כריכות עתיקות מתבקעות כמו מזקן
מבקשות
עלי יניח צדיק
בראשו מהנהן לא עתה
לא אוכל
והאש שלותית ממשיכה לאחז